

רוח חדשה, סדר אזורי חדש

02.10.2024 | שבת מאיר בן שבת | written by

"בשנה האחרונה, העולם היה עד לטבעה האמיתי של ישראל" הכריז לפני שבוע, מסעוד פזשכיאן, בנאומו בעצרת הכללית של האו"ם. הנשיא האיראני בא לקלל ולהאשים את ישראל בפשעים נגד האנושות, אך כמו בלעם, הוא סיפק לגביה אבחנה מדויקת ומחמיאה: ישראל בשנת-המלחמה שלאחר ה-7 באוקטובר, מציגה את טבעה האמיתי: מאמינה, נועזת, מתוחכמת ונחושה, מול כל הקמים עליה.

זוהי התמונה שרואים כעת בטהראן בדיונים סביב שאלת התגובה על חיסולו של נסראללה והאופן שבו איראן תהיה מעורבת בכך. במתקן המאובטח, שאליו מולט "המנהיג העליון", נאלצים לקחת זאת בחשבון למרות עקת החוב הפתוח עם ישראל והרשימה המתארכת של "מעלליה".

דווקא נסראללה, שהתמוגג כל אימת שהחמיאו לו על שידע לקרוא את ישראל כספר פתוח, דווקא הוא לא לקח זאת בחשבון. הוא שגה בכך ב-8 באוקטובר כשהחליט להתעבר על ריב לא לו ולסכן את לבנון ואת ארגונו שלו למען גחמותיו של סנואר, והוא שגה בכך שוב בשבועות האחרונים כשהתעקש להמשיך בתמיכתו חסרת התחלת בחמאס-עזה גם כשהבין שבכך הוא מקרב את החבל אל צווארו. כמו אחרי מלחמת לבנון השנייה, כשהתעקש על אבחנתו ביחס לישראל, גם הפעם הוא נפל קורבן לקונספציית "רשת קורי עכביש", תפיסה שהתגבשה אצלו בעקבות נסיגת צה"ל מלבנון והתהליכים שקדמו לה.

"ישראל הזו, שבבעלותה נשק גרעיני ומטוסי המלחמה החזקים ביותר באזור, נשבע באללה, היא למעשה חלשה יותר מרשת קורי עכביש" החברה הישראלית עייפה ממלחמות ואין לה איתנות וחוסן לעמוד במאבק דמים ולספוג נפגעים. ישראל נראית חזקה מבחוץ, אך קלה להרס ולהכנעה. " אלה מקצת הדברים שאמר במאי 2000 בחגיגות הניצחון בבינת-ג'ביל, יום לאחר נסיגת צה"ל מלבנון. דבריו שזכו לכינוי "נאום קורי העכביש", נתפסו במרוצת השנים, ולא רק על ידי אויביה של ישראל, כביטוי למגמות אותנטיות בחברה הישראלית. הקרע הפנימי העמוק והריב הקשה שניטש בין חלקיה לאורך שנת 23 חיזקו את ביטחוננו בתחזית שסיפק וגם את אמונתו בהתגשמותה.

כמו "שחקנים" נוספים מהם יריבים ומהם ידידים גם נסראללה לא הפנים את השפעתו העמוקה של ה-7 באוקטובר על הציבור הישראלי והנהגתו ואת הטלטלה שהוא חולל בחשיבה ובהתנהלות של ישראל.

"המכה שישראל הנחיתה על חיזבאללה בשבועות האחרונים היא חסרת תקדים בתולדות הארגון" הוא העיד בנאומו האחרון. אך גם אז לא הפנים את עוצמת השינוי. ראויים דבריו

אלה להיחקק במצבתו ולהילמד אצל אויבינו.

השנה החולפת ובייתר שאת השבועות האחרונים שלה, התחילו לערער את הנחות היסוד שעליהן הם ביססו את תפיסתם ביחס לישראל. הם הפריכו את ההערכות כי ישראל תתקשה לנהל מלחמה ארוכה בזירה אחת וקל וחומר בכמה זירות, תיאלץ להתפשר על מטרותיה לנוכח מחירי המלחמה לחצים כבדים מבית ומחוץ ותגלה מתינות באשר לסיכונים שתיקח על עצמה במהלכה. הנחות אלה לא לקחו בחשבון את "הטבע האמיתי" של ישראל.

על שדה המערכה הנמשכת משקיפים עתה לא רק מנהיגי המשטר בטהראן ושותפיו-גרורותיו ברחבי המזרח-התיכון, אלא גם מי שסובלים מנחת זרועם ומחכים לרגע שבו יוכלו להרים ראש מול התמנון האיראני. גורמי הכוח בלבנון מקבלים הזדמנות ? שהייתה עד כה בגדר חלום ? לשחרר את עצמם מהצל המעיק של חיזבאללה. גם למנהיגי המדינות הסוניות ניתנת הזדמנות להציב קו אדום לנוכחות האיראנית הנכלולית, בשטחן או בגבולן.

אחר המתרחש במזרח-התיכון עוקבים גם המתמודדים לנשיאות בארה"ב. אם היה להם ספק באשר לנכסיותה של ישראל עבור וושינגטון, באו אירועי הימים האחרונים והסירו אותו. אם היה צורך בהוכחה כי ישראל היא ראש החץ בהתמודדות עם כוחות הרשע של איראן, באה המלחמה וסיפקה אותה. לצד הדאגה מהתדרדרות למלחמה כוללת, אפשר לחוש גם באופטימיות בעקבות הישגי המערכה.

מתבוננים בנו גם ברוסיה, בסין, בסעודיה, באינדונזיה, ובמדינות נוספות רבות. תוצאות המלחמה ומהלכה ישפיעו על עמדתן ביחס לישראל .

אויבינו בלבנון ובעזה הוכו קשות. אולם, מכה קשה ומפתיעה אינה בהכרח גם מכרעת או אנושה. מה שעושה את ההבדל ביניהן הוא יכולתו של המוכה להתאושש: לקום על רגליו ולהמשיך בפעילותו, בזמן רלוונטי. המלאכה עדיין רבה והיא תסתיים רק כאשר נשיב את חטופינו וכשנוכל להכריז כי התמנון האיראני איבד סופית את שתי הזרועות הללו.

במבט קדימה ובגישה ריאליסטית כך היינו רוצים לראות את מפת היעדים והאתגרים של ישראל, בתוך שנת תשפ"ה:

- **איראן: נתונה** תחת מערכה בין-לאומית כבדה, מדינית, ביטחונית וכלכלית, לערעור המשטר האיסלאמיסטי, להסגתה מהגרעין הצבאי, לפירוק טבעת האש, ולעצירת הפצת הנשק.
- **חזית הצפון:** חיזבאללה מוכה צבאית ופוליטית, ללא נוכחות בטווח האיום הישיר על יישובי הצפון. תושבי הצפון בבתיהם בבטחה. המדינה מפעילה תכנית לאומית לחיזוק הצפון.
- **רצועת עזה:** מפורזת צבאית, תחת שליטה ביטחונית ישראלית וניהול ישראלי של חלוקת-הסיוע, ללא יכולות שלטוניות וארגוניות של חמאס, לאחר השבת החטופים.

ישובי העוטף בתנופת שיקום.

▪ **יו"ש:** לאחר טיפול שורש במעוזי הטרור, ריסוק העוצמה האירגונית והכלכלית של חמאס, חיזוק ההגנה על מרחב-התפר, מיצוי מנופי לחץ על הרש"פ וחיזוק ההתיישבות והמשילות.

▪ **קואליציה אזורית והסכמי נורמליזציה** - בהובלת ארה"ב אך מתוך עוצמה ישראלית ולאחר ניצחון מובהק במלחמה.

▪ **ישראל:** בתהליך יישום של תכנית לאומית להתעצמות חסרת תקדים בכל התחומים והממדים, תוך רתימה של כל הכוחות מבית, לשיכוך המתחים הפנימיים ולהגברת הלכידות וההסכמה.

האש בנמל חודיידה עדיין בוערת. ענן האבק מעל שמי ביירות, טרם שקע. העולם הסתגל למציאות החדשה ברצועת עזה וכך גם לעליית המדרגה בלחימה הרציפה בתשתיות הטרור ביו"ש. אויבנו במבוכה. בישראל- רגעים של התרוממות רוח אך בשום אופן לא זחיחות. הצעדים הצבאיים הנמשכים מצד ישראל מבהירים כי היא נחושה להביא לשינוי יסודי ולא להסתפק בתמונת ניצחון.

ב-7 באוקטובר רעדה האדמה בישראל. הוכינו קשות. הפצעים לא הגלידו, הכאב עדיין צורב, השבר לא נרפא.. מתוך זוועות המלחמה, נחשף גרעין הדי. אנ. אי. הישראלי. ² "הטבע האמיתי" . אויבנו מצאו מולם עם חזק כְּלָבִיא, מכונת מלחמה משומנת, עורף חסון ואיתן. עם ישראל ידע לאורך ההיסטוריה אסונות כבדים. מעולם לא שקענו בתהומות ייאוש ורוחנו לא נשברה. כשנפלנו קמנו ומתוך כל משבר צמחנו. כי נִצַּח יִשְׂרָאֵל לא יִשָּׁקֵר.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 02.10.2024.